

4 JULI 2010 – VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 66, 10-14C

Verheugt u met Jeruzalem en juicht over haar, allen die haar liefhebben! Neemt deel aan haar vreugde, allen die over haar treuren! En laat u tot verzadiging toe zogen aan haar borsten vol troost, en u vol genot laven aan haar zo rijke boezem.

Want zo spreekt de Heer:

„Als een rivier leid ik de vrede naar haar toe, en als een onstuimige stroom de schatten der volken. Gij zult gezocht worden, gedragen op de arm, vertroeteld op de schoot! Zoals een moeder haar kind troost, zo zal Ik u troosten: Jeruzalem zelf zal uw troost zijn. Wanneer gij dat ziet, zal uw hart zich verheugen, uw beenderen zullen bloeien als het jonge groen, en de dienaren des Heren zullen zijn macht ervaren!”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 6, 14-18

Broeders en zusters,

God beware mij ervoor op iets anders te roemen dan op het kruis van onze Heer Jezus Christus, waardoor de wereld voor mij gekruisigd is en ik voor de wereld. Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets. Het gaat er alleen om een nieuwe schepping te zijn! Vrede en barmhartigheid komen over allen die naar dit beginsel willen leven, en over heel het volk Gods! Laat voortaan niemand mij lastig vallen, want ik draag de merktekenen van Jezus in mijn lichaam.

Broeders en zusters,

De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.

Amen.

EVANGELIE

LUCAS 10, 1-12.17-20

In die tijd wees de Heer tweeënzeventig leerlingen aan en zond hen twee aan twee voor zich uit naar alle steden en plaatsen waarheen Hijzelf van plan was te gaan.

Hij sprak tot hen: „De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.”

„Gaat dan, maar zie, Ik zend u als lammeren onder de wolven. Neemt geen beurs mee, geen reiszak, geen schoeisel en groet niemand onderweg. In welk huis ge ook binnengaat, laat uw eerste woord zijn: ‘Vrede aan dit huis!’ Woont daar een vredelievend mens, dan zal uw vrede op hem rusten; zo niet, dan zal hij op u terugkeren. Blijft in dat huis en eet en drinkt wat zij u aanbieden, want de arbeider is zijn loon waard. Gaat niet van het ene huis naar het andere; in elke stad waar ge binnengaat en ontvangen wordt, eet wat u wordt voorgezet, geneest de zieken die er zijn en zegt tot hen: ‘Het Rijk Gods is u nabij.’”

„In elke stad waar ge binnengaat en niet ontvangen wordt, trekt daar door de straten en zegt: ‘Zelfs het stof uit uw stad dat aan onze voeten kleeft, schudden wij tegen u af.’ Maar weet dit wel: het Rijk Gods is nabij. Ik zeg u: die dag zal het voor de mensen van Sodom draaglijker zijn dan voor die stad.”

De tweeënzeventig keerden vol blijdschap terug en zeiden: „Heer, zelfs de duivels onderwerpen zich aan ons door uw Naam.”

Hij zei tot hen: „Ik zag de satan als een bliksemstraal uit de hemel vallen. Ik heb u macht gegeven op slangen en scorpioenen te treden, te heersen over heel de kracht van de vijand; en niets zal u kunnen schaden. Toch moet ge u niet verheugen over het feit dat de duivels aan u onderworpen zijn, maar verheugt u omdat uw namen staan opgetekend in de hemel.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Tandem

IN DE LEZING UIT DE profeet Jesaja lijkt het alsof iemand na een lange reis thuiskomt in Jeruzalem. Vreugde, vrede en warmte. Jesaja schrijft een lofzang aan de Stad, maar ook aan God. Het verhaal van iemand die eindelijk zijn God terugvindt na een lange tocht: weer thuis komen in het Leven. En Jeruzalem en God – de namen lopen door elkaar in de tekst – antwoorden: „Laat je tot verzadiging toe zogen aan mijn borsten vol troost. Zoals een moeder haar kind troost, zo zal Ik je troosten.”

In de evangelielezing moeten de leerlingen stage lopen. Jezus geeft hun enkele adviezen mee voor hun tocht.

Advies 1 • „Ga twee aan twee.” Leerlingen moeten kameraden zijn. Ze moeten Gods vriendschap voor-leven. Ieder van ons heeft dat al ervaren, in het parochie-team, op school, op het werk. Er komt niets stevigs tot stand, als je geen vriendenploeg hebt. God is vriendschap, maar wij proberen het liever alleen: „Wat ik zelf doe, doe ik sneller en beter.” Het model van Jezus is dat van een tandem. En vanaf het begin leer je rekening houden met je partner: zij wil sneller fietsen, jij kunt nu niet mee. Jij wilt even rusten, zij heeft nu geen honger. En zo in overleg en in vriendschap (en soms met een ruzietje) je op elkaar afstemmen en een hecht team vormen. Dat doen de broeders en zusters van Tibériade (Lavaux-Sainte-Anne) letterlijk, met hun ezel.

Advies 2 • „Je moet niemand met geweld bekeren. Lammeren zijn jullie, geen wolven.” Wolven willen terrein veroveren en verdedigen. Een huilende horde. Lammeren dartelen in een lentewei. Onbezorgd, zelfs een beetje naïef. Lammeren nemen de dingen niet zo zwaar op. Waarom niet? Omdat de ooi in de omgeving is. Waarom zouden ze ongerust moeten zijn of zich oververantwoordelijk voelen? Lammeren hebben geen rugzak en geen frigobox voor onvoorzienbare omstandigheden. Zorgeloos.

Och, ik zou soms nog zo'n zorgeloos lammetje willen zijn... „Je mag een zorgeloos lammetje zijn”, zegt de profeet in de eerste lezing. Lammeren zuigen moedermelk. Ze zijn verbonden met de bron van leven. En God zal ze ingeven wat ze moeten doen en zeggen. Maar wij willen zo graag de zaken in handen houden, ze forceren, anderen dwingen en zelfbedruipend zijn. Tot een burn-out toe.

Advies 3 • „Als je op huisbezoek gaat, beste tandemstagiair, straal dan één iets uit: Vrede, shaloom, een ‘goede dag’. Ik wil een Jeruzalemmeetje zijn voor jou, een plekje vrede.” En laat de mensen maar vertellen. „Eet en drink wat men je aanbiedt.” Een portje of een glas fruitsap? Och ja, dat ook, maar mensen hebben zoveel meer aan te bieden: hun levensverhaal, vreugde en pijn vermengd. Luister scherp en tracht Gods draad in hun leven te ontdekken. God, die recht schrijft op kromme regels. God, de Wever, die zijn draden van heil tussen de andere levensdraden weeft. Armen en zieken hebben ons zoveel aan te bieden. Dat weten Welzijnsschakels en pastores in de gezondheidszorg en in voorzieningen voor mensen met beperkingen al lang.

Advies 4 • Ja, het kan heel erg mislopen. Sommigen zeggen: „Geen bezoek van tjeven of kaloten”. Of ze zeggen gewoon niets. Je voelt je ellendig na zo'n bezoek. Of je hebt zelf dommigheden gezegd, mensen gekwetst. Dat gebeurt met stagiairs, maar ook met gediplomeerden. Dit is een riskant moment. Je neigt ernaar te zeggen: „Ik kan het niet aan. Ik geef het op.” En hier staat precies het vierde advies van Jezus aan zijn amateurjes: „Schud het stof van je sandalen. Klamp je niet vast aan mislukkingen.” „Ja, maar het is mislukt. Ik raak mijn courage kwijt.” „Ja, je raakt je moed kwijt bij iedere mislukking, zolang je denkt dat je voor je eigen zaak werkt. Je bent dan een wolfje in een schapenvacht: ‘Ik, ik, ik moet succes hebben en mijn terrein uitbreiden.’”

Neen, we zijn maar lammeren, tandemlammeren, in dienst van de grote Herder. Dus niet blijven haperen aan mislukkingen. Jezelf eerlijk bevragen en bijleren, natuurlijk wel, maar de rest toevertrouwen. De grote Herder kan heel grote dingen doen met onze mislukkingen. Is Jezus ook niet voor 99 procent ‘mislukt’?

Een tandem vriendschap, een vleugje zorgeloosheid, leren van armen in plaats van te zeggen hoe ze het moeten doen, in vertrouwen het stof van je sandalen kloppen en ooit thuishomen in Jeruzalem. Adviezen voor kerkwerkers.